

vilde det være muligt at naa til Forstaaelse om en Række Ændringer.

Norlev (D. R.) hilste med Glæde Muligheden for en Revision, der kunde bringe Loven mere i Overensstemmelse med, hvad Ret og Billighed kræver. Paa enkelte Punkter var de foreslaaede Straffebestemmelser efter Talerens Opfattelse ikke strenge nok. Det gjaldt bl. a. med Hensyn til dem, der indtil 29. August 1943 havde indtaget en tyskvenlig Holdning og arbejdet sammen med Tyskerne, men som derefter af Forsigtighed havde trukket sig ud af Samarbejdet. Desuden mente han, det burde være den almindelige Regel, at Formuen blev inddraget i Tilfælde af Landsforræderi. Paa den anden Side var Lovforslaget paa visse Omraader alt for rigoristisk. Man maatte haabe, at der gennem den forestaaende Revision vilde blive naaet et saadant Resultat, at Straffelovstillægget for alle besindige Mennesker kom til at staa som Udtryk for det danske Folks Retsbevidsthed.

Uden for Ordførernes Kreds talte *Kirsten Gloerfeldt-Tarp* (R. V.) mod Dødsstraffen, medens *Frede Nielsen* (S.) gav en Fremstilling af den Holdning, det tyske Mindretal i Sønderjylland indtog under Krigen.

I sin Svartale gjorde *Justitsministeren* nærmere Rede for den Maade, hvorpaa Straffelovstillægget var blevet anvendt af Domstolene.

Efter Loven kunde der kun idømmes Fængselsstraf paa under 4 Aar, naar formildende Omstændigheder forelaa, idet Loven alene tog Sigte paa de grovere Tilfælde af Landsforræderi m. v. Ogsaa mindre graverende Forseelser var imidlertid fra Anklagemyndighedens Side blevet bragt for Domstolene, og visse af disse Handlinger blev af Domstolene anset for saa forkastelige, at de burde straffes, men med en mindre Straf end Fængsel i 4 Aar, hvilket Dommen da kom til at lyde paa, uanset at der ikke i det konkrete Tilfælde kunde siges at foreligge formildende Omstændigheder. Domstolene havde med andre Ord gennem deres Praksis indført »nye Strafferammer, bestemt efter den paagældende Handlings Art, altsaa saaledes at Kriteriet for Nedsættelse ikke bliver det individuelle, men om der generelt for visse Handlinger foreligger formildende Omstændigheder. Altsaa, Domstolene har faktisk lavet Loven fuldstændig om.« Det var »i høj Grad omtvisteligt, om Domstolene burde have gjort dette, men til Forsvar for Domstolene tjener rigtignok, at hvis Domstolene ikke havde gjort det, men havde fulgt Lovens Bestemmelser og havde fulgt de Direktiver, som det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen har givet om, at Straf under 4 Aar ikke skulde idømmes, uden hvor der forelaa formildende Omstændigheder, vilde vi være kommet ud for, at en Mængde Forseelser, som vi alle er enige om bør